

Σύγχρονες μορφές ἀπολυταρχίας

*τοῦ Κώστα Χριστίδη**

Σύμφωνα μέ στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τὸν Μάρτιο τοῦ 2013 έκκρεμούσαν 29.319 ύποθέσεις στό Συμβούλιο τῆς Επικρατείας, 332.809 στά Διοικητικά Πρωτοδικεία, 37.226 ύποθέσεις στό Διοικητικό Έφετείο καὶ 30.365 ύποθέσεις δημοσιονομικοῦ ἐνδιαφέροντος στό Ελεγκτικό Συνέδριο («Εστία» 25.02.14). Άναλογη καὶ χειρότερη ἡ κατάσταση στά πολιτικά δικαστήρια, χωρίς σημεία βελτίωσης μέχρι σήμερα. Ή ούσιαστική κατάσταση ἀρνητισδικιας ὅχι ἀπλῶ ἐπιβαρύνει τὴν λειτουργία τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν προσπάθεια ἀνάκαμψης, ἀλλά ἀναιρεῖ τὸ κράτος δικαίου.

Σύμφωνα μέ ἔκθεση τοῦ ΣΕΒ πού ἔχει παραδοθεῖ σέ ἀρμόδιους ύπουρογούς, κατά τὴν περίοδο 1975-2005 παρήχθησαν 3.450 νόμοι, 20.580 προεδρικά διατάγματα, 114.905 ύπουργικές ἀποφάσεις, 24.010 ἀποφάσεις περιφερειῶν καὶ 8.575 ἀποφάσεις διοικητικῶν ἀρχῶν, ἤτοι 20 ρυθμίσεις ἀνά ὥρα! Κατά τὴν δεκαετία πού σχεδόν συμπληρώθηκε μετά τὸ 2005, οἱ πάστις φύσεως κανονιστικές διατάξεις αὔξηθηκαν μέ ἀμείωτους ρυθμούς.

Εἶναι γνωστό ὅτι τὸ γραφειοκρατικό μόρφωμα κοστίζει στὴν ἑλληνική οἰκονομία 6,8% τοῦ ΑΕΠ, ὅπου ὁ εὐρωπαϊκός μέσος δρος είναι 3,5% (πού καὶ αὐτός θεωρεῖται ψηλός ἀπό τοὺς Εὐρωπαίους ἑταίρους μας). Ή μείωση τοῦ κόστους τῆς ἑλληνικῆς γραφειοκρατίας στό μέσο εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο θὰ σήμαινε ἐξοικονόμηση περίπου 7,5 δις εὐρώ τὸν χρόνο, θά ἐπέτρεπε δηλαδή νά φτιάχνουμε μία νέα Αττική Όδό, ἵνα νέο ἀεροδρόμιο τύπου 'Ελ. Βενιζέλου καὶ ἀρκετά χιλιόμετρα νέων γραμμῶν μετρό κάθε χρόνο!

Στά λόγια, οἱ πάντες είναι κατά τῆς γραφειοκρατίας καὶ τῆς διδύμης ἀδελφῆς της, τῆς διαφθορᾶς. Τότε, γιατί γίνονται ἐλάχιστα γιά τής καταπολέμησή τους; Γιατί, ἀπλούστατα, ἡ ὑπάρχουσα κατάσταση ἔξυπηρετεῖ πολλούς. Πρώτον, ὄλοκληρο τὸ πολιτικό σύστημα, τὸ οποῖον ἡκμασε μέ τίς προσφερόμενες παροχές καὶ ἔξυπηρετήσεις πελατειακοῦ χαρακτήρα. Δεύτερον, τούς πολυάριθμους καρεκλο-κένταυρους, τούς πάστης φύσεως σιτιζόμενους ἀπό τὸ κρατικό πρυτανεῖο καὶ, βεβαίως, τούς ἀσύδοτους καὶ ἀρειμάνιους συνδικαλιστές. Τρίτον, τούς κρατικοδίαιτους ἐπιχειρηματίες καὶ ὅλους ἐκείνους πού ἐπιλέγουν νά καταβάλλουν τὸ ζητούμενο «άνταλαγμα» προκειμένου νά παραμένουν ἀνενόχλητοι στὴν διάπραξη τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων παρανομῶν τους.

Ο συνδυασμός τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν κάθε ἄλλο παρά εύκαταφρόντων δυνατοτήτων πού διαθέτουν οἱ παραπάνω ὄμάδες ἔχει δημιουργήσει μία καθεστωτική γραφειοκρατία καὶ διαφθορά ἀνάλογη μέ αὐτὴν πού ὑπῆρχε στὶς σοβιετικοῦ τύπου οίκονομίες καὶ κοινωνίες. Σύμφωνα μὲ τὸν Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης κ. Ρακιντζή, «ύπηρχαν πολεοδομίες, οἱ ὅποιες ἔκλειναν κάθε Αὔγουστο, ἐπικαλούμενες ἔθιμικό δίκαιο. Τότε γίνονταν καὶ οἱ περισσότερες παρανομίες». Πρόσφατα, οἱ ἀπεργήσαντες διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ΕΜΠ καὶ τοῦ ΕΚΠΑ, συνεπικουρούμενοι ἀπό μερίδα φοιτηῶν (ἀπό τὴν ὅποια, πιθανόν, θά ἀναδειχθοῦν οἱ ἐπόμενοι λαϊκιστές πολιτικοί «ήγετες»), ἔξθεσαν χιλιάδες φοιτητές στὸν κίνδυνο νά χάσουν τὸ ἀκαδημαϊκό ἔτος, καθώς ἐξέπνεαν τὰ περιθώρια ἀναπτήρωσης τοῦ χαμένου διδακτικοῦ χρόνου. Οἱ συνδικαλιστές τῆς ΔΕΗ ἀπειλοῦν μέ όλοκληρωτικό black-out ἀνὴρ κυβέρνησης προχωρήσει στὴν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου γιά τὴν λεγόμενη «μικρή ΔΕΗ», πού προβλέπει τὴν ὑπό δρους καὶ προϋποθέσεις μερική ἰδιωτικοποίηση τῆς ἐπιχείρησης.

Παράλληλα, ὁ ἀρχηγός τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολίτευσης, ἔχοντας καταφερθεῖ κατά τῶν «ἰδιωτῶν-ἀρπαχτικῶν», ἀπειλεῖ τοὺς ὑπόψηφους ἐπενδύτες ὅτι θά ἐπαναφέρει τὴν ΔΕΗ ὑπό δημόσιο ἐλεγχο, σέ μία ἐνιαίᾳ ἐπιχειρηση. Μάλιστα, ναὶ μέν δηλῶνει ὅτι θά ὑπάρξει «μία κυβερνητική ἀπόφαση ἐθνικοποίησης, μέ πλήρη ἀποζημίωση τοῦ ἐπενδυτὴ πού ἔχει ἐπιλεγεῖ γιά τὴν ἰδιωτικοποίηση» (ἔδω, πρός στιγμήν, κάποιος θά ἔλεγε «πάλι καλά»), στὴν συνέχεια, ὅμως, στελέχη τῆς Κουμουνδούρου παραπροῦν ὅτι «μία κυβέρνηση ἔχει τὴν εὐχέρεια νά διαμορφώσει ἔνα λειτουργικό πλαίσιο τέτοιο μέ κανονιστικές ρυθμίσεις, ὡστε ἡ ἐπιχειρηματική δραστηριότητα μέσω τῆς Μικρῆς ΔΕΗ νά καταστεῖ ἀσύμφορη γιά τοὺς ἀδιώτες ἐπενδύτες, πού θά ἀναγκασθοῦν ἔτοι νά ἀποχωρήσουν ἀπό μόνοι τους» (!!!) Πάσι περίπατο, ἐπομένως, καὶ ἡ «πλήρης ἀποζημίωση». Άναλογες ἀπειλές διατυπώνει ὁ κ. Τσίπρας καὶ κατά τῆς ἐπενδύσης στὸ Ελληνικό, τὴν ὅποια προτίθεται νά κρατικοποίησει, μεταφέροντας ἔτοι τίς προβλεπόμενες 50.000 νέες θέσεις ἐργασίας στὴν θαλπωρή τοῦ δημοσίου.

Τά ἀνωτέρω ἀναδεικνύουν τὴν περισσή ύποκρισία τῆς ποικιλόχρωμης ἀριστερᾶς ὃταν ἰσχυρίζεται -έκ πρώτης ψηφως, εὐλόγως- ὅτι, ἐφ' ὅσον ΚΚΕ καὶ ΣΥΡΙΖΑ δέν ἔχουν ἀσκήσει κυβερνητικά καθήκοντα, δέν εύθυνονται γιά τὰ δεινά τῆς χώρας. Τά παλαιοκομιουνιστικά καὶ νεοκομιουνιστικά κόμματα πολέμησαν καὶ ἔξακολουθοῦν νά ἀντιτάσσονται σέ κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ κράτους. Ύποστρητίζουν ἀναφανδόν κάθε συντεχνιακή διεκδίκηση καὶ κάθε ἀπεργατική κινητοποίηση, εἴτε οιτή προέρχεται ἀπό συνδικάτα πλήρως ἐξαρτημένα ἀπό τὰ κόμματα αὐτά, εἴτε ἀπό συνδικαλιστικούς φορεῖς ἀλλων πολιτικῶν χώρων, π.χ. ἔμποροι, ταξιτζῆδες, φαρμακοποιοί κ.λπ., ἀρκεῖ νά δηλώσουν «άντι-μνημονιακοί γιά νά ἔξαγνισθοῦν στὴν σύγχρονη Κοιλυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ».

Τὴν ἔξουσία, ώστόσο, δέν ἀσκεῖ μόνον ἡ ἐκάστοτε κυβέρνηση ἀπολαμβάνουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Ή ζωή τῶν πολιτῶν ἐπηρεάζεται καθοριστικά ἀπό τὴν λειτουργία τῆς δημόσιας διοίκησης καὶ τίς ἀποφάσεις τῶν συνδικαλιστικῶν φορέων. «Ολοι αὐτοί είναι ίκανοι, χωρίς δημοκρατική νομιμοποίηση, νά κόβουν τό ηλεκτρικό ρεύμα, νά δηληγοῦν φοιτητές σέ ἀπώλεια ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, νά ἀποκλείουν λιμάνιν ἡ ἀεροδρόμια, νά σταματοῦν τίς συγκοινωνίες, νά ἀναστατώνουν τὴν ζωή τῶν πολιτῶν. Εἶναι οἱ σύγχρονες μορφές ἀπολυταρχίας, ἐναντίον τῶν ὅποιων πρέπει νά ἀντισταθεῖ ἡ κοινωνία.

*e-mail: kchristidis@hotmail.com